

šolski časopis

PALMA

številka 1

BRALKE, BRALCI!

Učenci OŠ Ivankovci smo se letos odločili, da naš šolski časopis podarimo tudi Vam.

Spremljali smo najrazličnejše dogodke, ki so se zgodili čez celo leto na naši šoli, da bi tudi Vi vedeli, kaj se dogaja pri nas. Pozabavajte se z ugankami in si krajšajte čas ob naših literarnih prispevkih. Pustite domišljiji v teh prazničnih dneh prosto pot.

Veliko lepega v novem letu Vam želimo učenci OŠ Ivankovci.

Spoštovani!

Svet naših otrok in učencev je prihodnost, kakršne ne poznamo najbolje. Smernice razvoja so tiste, ki nas usmerjajo, obdobje intenzivnih komunikacij, svet brez ekonomskih meja, združevanje velikih in majhnih je le nekaj trendov, v katere bodo vključene sedanje generacije učencev. Njihova prihodnost je odvisna od tega, ali bodo znali izrabiti ponujene priložnosti, nove koncepte, sprejemati nove odločitve in se neprestano učiti. To je družba, kjer razum, znanje in kreativnost prevladujejo in se z bliskovito naglico prilagajajo razvoju. Zato je toliko bolj pomembno, da naučimo učence se učiti, da pridobijo znanja, katera jim bodo omogočila vertikalno in horizontalno napredovanje in izhod še v tako nezavidljivem položaju. Načini in oblike dela so danes toliko bolj usmerjene v posameznika, diferenciacija, učenje v različnih nivojih, medpredmetne in medrazredne povezave so le delček tistega, s katerim želimo v šoli vsakemu posamezniku omogočiti to učinkovitost. Hkrati pa ne pozabljamo, da so odnosi, komunikacija, sprejemanje drugačnosti pomembni elementi te in prihodnje družbe.

V prihodnjem letu našim učencem želimo učenja v kratkih intervalih, ki predstavljajo majhne korake na poti do uspeha.

Ravnateljica: Nada Pignar, prof. RP

IZ VSEBINE:

❖ Raziskovali smo	2
❖ Vojna me je	
zaznamovala ...	3
❖ Potovali smo	4
❖ Voda kot vir življenja	5
❖ Zdrav duh v zdravem	
telesu	7
❖ Obiskal nas je ...	8
❖ Galerija	9
❖ Mladi modelarji in	
maketarji	9
❖ Ko ustvarjam jaz	10
❖ Zadnja stran	12

Božiček, rdeči možiček,
Oh, res,
Že prihaja
In darila urno nosi.
Čokoladne bonbone,
Ej, poglej tudi balone.
Kar si kdo zaželi, to dobi.

Niko V., 3. razred

RAZISKOVALI SMO

Ivanjkovci skozi očala zgodovine

Zgodovina me je vedno privlačila. Vedno sem se spraševala: Kdaj se prvič omenja naš kraj Ivanjkovci? Katerim graščakom so naši podložniki dajali dajatve? Ali so se tudi skozi Ivanjkovce podili Turki? Kako se je ivanjkovski kmet soočal s težavami, ko se je osvobajal fevdalnih vezi? So tudi naš kraj napadli okupatorji? Kako so se v povojnih letih vključevali v zadruge? Zaradi vseh teh vprašanj sem se odločila, da raziščem preteklost domačega kraja.

Za starejša obdobja so podatki sicer bolj skromni, ker je gradivo nedostopno in shranjeno v Štajerskem deželnem arhivu v Gradcu. Zato pa je toliko več podatkov za povojni čas, in sicer v gradivu Krajevnega ljudskega odbora Ivanjkovci, ki ga hrani Pokrajinski arhiv Ptuj.

In katere so poglobitve ugotovitve mojega raziskovalnega dela?

Vas Ivanjkovci se prvič omenja leta 1293 z imenom vas župana Ivanjka kot posest salzburške nadškofije z devetimi kmetijami. Približno 150 let pozneje se Ivanjkovci omenjajo z imenom Ibakowitz kot posest ptujskih gospodov z osmimi kmetijami. V drugi polovici 15. stoletja se je iz nekdanjih salzburških fevdov v rokah ptujskih gospodov izoblikovalo ormoško zemljiško gospodstvo, v katero so spadali tudi Ivanjkovci. Dolga stoletja so bili ivanjkovski kmetje podložniki ormoških gospodov, kasneje pa so kot viničarji služili tujcem, ki so imeli pri nas najlepše vinograde.

Jasmina Magdič

Življenje viničarjev na področju Ivanjkovcev

Vinska trta ima v naših krajih že dolgo tradicijo. Tu so ugodne razmere za gojenje vinske trte. Primerna je sestava tal, ugodno podnebje in gričevnat svet. Trto so gojili že Rimljani pred 2000 leti, ohranila pa se je vse do danes. Z njo so bili vedno povezani tudi ljudje, ki so živeli na tem območju. Delavci, ki so obdelovali vinograde svojih gospodarjev, so se imenovali viničarji. Ti pa so jim dali manjšo stanovanjsko hišo in k njej pripadajoča poslopja z nekaj zemlje in živine. Delili so se na kmečke in gosposke, glede na to, kdo je bil njihov gospodar. Pravice in dolžnosti viničarjev in gospodarjev so bile zapisane v viničarskem redu. Delovni dan viničarjev je bil dolg in naporen. Poleti je trajal od 7. do 18. ure, pozimi pa od 7. do 16. ure. Dela v vinogradu so bila težka, saj so bila vsa opravila ročna. Ob koncu zime so začeli z rezjo, nadaljevali z vezanjem, pletjem, škropljenjem, kopanjem, trgatvijo in delo zaključili s pripravo zemlje za obnovo vinogradov. Otroci viničarjev so staršem pomagali ter pasli živino. Svoje starše so zelo spoštovali, saj so jih vikali. Viničarstvo se je odpravljalo po 2. svetovni vojni, leta 1953 pa je bilo viničarstvo tudi z zakonom dokončno ukinjeno. Na našem območju je vinogradništvo ostala pomembna panoga. Vedno večji pomen dobiva tudi za turizem, saj tod vodi več vinskih cest. Iz naših krajev so znana vrhunska vina, ki jih poznajo tudi izven naših meja.

Urška Šajnovič

VOJNA ME JE ZAZNAMovala ...

*Strah, groza, tesnoba, trepetanje, borba za preživetje, obup, žalost,
lakota, beda, ...*

*Besede, ki nas spominjajo na vojno. Spomini so ostali, kljub bolečini,
ki je zaznamovala mnoge ljudi.*

Bil sem v 2. svetovni vojni

Spomnim se zanimive zgodbe iz vojnih dni. Bil sem 3 leta v vojski. Poiskati sem moral človeka, ki je ukradel kovček z orožjem. Seveda, tihotapil je orožje in pobegnil. Za pomoč sem dobil zelo pametnega in ubogljivega psa.

Tihotapca sem dobil na hribu. Ko sem ga preiskoval, je pes zelo pozorno pazil, da ni pobegnil.

Franc, 70 let

Pripoved o vojni

O, vojna! Grozote. Hudo je bilo, ko so nebo preplavljala letala. Vedno si se bal, da te ne bodo ustrelili. Naredili smo si »bunkerje« in se poskrili, da nas vojaki ne bi našli. Tam smo bili več mesecev, saj nismo upali ven. Ko smo prišli iz »bunkerjev«, je bila vas uničena. Po vojni je bilo vse drugače.

Frančiška, 73 let

Bilo je žalostno

Živel smo v strahu. Prva fronta je bila v Prekmurju, kjer sta se bojevali Nemčija in Rusija. Druga fronta je bila na Kogu in v Središču, kjer so se bojevali Nemci in Bolgari. S Koga so v vas streljali z granatami in s topovi. V teh časih je primanjkovalo hrane in vode. Po vodo smo morali peš k studencu. Vojaki so nam celo studenec hoteli zastrupiti. Bilo je žalostno. Po vojni je bilo veliko domov porušenih.

Ljudmila, 69 let; Alojz, 73 let

Tu sedim in ti pišem

Šla sem k maši, na cvetno nedeljo. Nad sebo sem zagledala letala. Začela se je vojna. Moža so poklicali in ga poslali na fronto. Dvakrat je bil ranjen. Žene smo z otroki ostajale doma. Morale smo skrivati hrano, posteljnino, ure (zaradi Bolgarov). Spale smo po »bunkerjih«. Bilo je grozno. Zunaj so pokale granate streljali so dneve in noči. Skoraj vsak dan sem dobila pismo od moža. Eno se je tako začelo »Tu sedim na kamnu in ti pišem na kolenu ...«

Olga, 78 let

Spomini

Ljudi so zapirali v taborišča. Nekateri se niso nikoli vrnili. Družine so se selile. Ubijali so cele družine. Uničevali so domove, zgradbe tovarne. Že mladi so odhajali na bojišča. Bojevali so se z orožjem in bojnimi strupi. Bolgari so vse plenili: ure, denar, hrano, živali. Konje smo morali skrivati. Napadali so ženske. Šole so bile nemške. Učili smo se le nemško. Za hrano smo imeli karte, na katerih je pisalo kaj lahko kupiš. Spomnim se, ko sta padli dve letali: na Runču in Strmcu.

Ivanka, 71 let

Bilo je ...

Ko je v teh krajih divjala vojna, je bilo res grozno. V bližini naše hiše je bila železnica. Razstrelili so jo. Velik kos železa je z vso silo vrglo v hišo, kjer je preluknjalo steno, in kos železa se je ustavil šele v sosednji sobi. Ljudje so se skrivali v gozdovih, da jim Bolgari ne b vsega odnesli. Bolgari v gozd niso šli, ker so mislili, da imajo močje s sabo veliko orožja. V zahvalo, da vojaki v gozd niso upali, so domačini že pred leti postavili spomenik.

Kristina, 79 let; Franc, 77 let

POTOVALI SMO ...

Šole v naravi organizira 1415 šol v Sloveniji. Povprečno število šol v naravi na posamezno šolo je 2,3 izvedbe, naša šola je izvedla tri šole v naravi, in sicer zimsko, poletno in center obšolskih dejavnosti.

Zimska šola v naravi

V zimski šoli v naravi smo bili od 10. 03. do 15. 03. 2004, in sicer v Ribniški koči na Pohorju. Z avtobusom smo se pripeljali do vlečnice, potem smo pot nadaljevali peš. Fantje so prenočevali v koči, dekleta pa v apartmajih. Večino dneva smo preživeli na snegu oz. v snegu, saj smo vsi veliko padali. Veliko smo smučali, saj smo zadnji dan znali že vsi, ne glede na to, če smo nekateri prvič stali na smučeh. Ogledali smo si tudi Črni vrh, veliko smo se sprehajali, poslušali predavanje o gorski reševalni službi. Zvečer smo imeli kvize, delavnice, ... Skratka, domov smo se vrnili srečni in vsem so ostali lepi spomini.

Jasmina B., Ines Š., 7. razred

CENTER OBŠOLSKIH DEJAVNOSTI

Odpotovali smo v dom Kavka. Tam smo bili od 03. 05. do 07. 05. 2004. Čez dan smo imeli veliko dejavnosti: lokostrelstvo, kolesarstvo, ogled jame, izleti po Kobaridu. V prostem času smo se lahko rekreirali v telovadnici. V domu nam je bilo zelo všeč, imeli smo lepe sobe, dobro hrano in dobro smo se razumeli z učenci iz druge šole. Navezali smo prijateljske stike. Želimo si več takšnih izletov.

Brigita B., Sabina K., 8. razred

Poletna šola v naravi v Simonovem zalivu

Všeč mi je bilo ...

MATEJ: Veliko smo plavali in hodili na sprehode.

SEBASTJAN: Dobro so nam stregli in ogledali smo si soline.

ŠPELA: Vsak dan smo izboljševali znanje plavanja.

SVETLANA: Pripravljali smo se na igro »kaj znaš«.

LARA: Iskali smo školjke.

DARIO: Vozili smo se z ladjo.

SANDRA: Obiskali smo čarovnika.

SILVO: Ogledali smo si soline in pridelavo soli.

KAJA: Dobra hrana, toplo vreme, kopanje.

TIMOTEJ: Izbor mistra, kajti jaz sem bil mister.

KATJA: Prijetne dogodivščine s sošolci.

SABINA: Ogledali smo si kaktusov vrt.

ALEŠ: Dobra večerja, njam. Pisanje pisem. Iskanje školjk.

Ni mi bilo všeč ...

MATJAŽ: Nisem dobil zlatega delfinčka.

ALEN V.: Imel sem strt prst.

ALEN K.: Nekateri niso ubogali učiteljic in so kričali.

TIMOTEJ: Imeli smo učne ure.

KAJA: Prehitro smo morali spat.

SILVO: Morje je bilo mrzlo.

NINO, MIHA: Nismo šli na trampolin.

VODA KOT VIR ŽIVLJENJA

Vsa živa bitja potrebujejo vodo za življenje. Zraven zrak, ki ga dihamo, je voda najpomembnejša prvina za obstoj vsega življenja.

Ste vedeli:

- 70% človeškega telesa sestavlja voda;
- voda celicam prinaša hrano in odnaša odpadne snovi iz organizma;
- vsak dan bi morali popiti 1.5 do 3 litre vode.

Vsi moramo skrbeti za zdravo pitno vodo kot za najdragocenejšo darilo, ki nam ga je podarila narava.

Učenci 8. a razreda so izvedli anketo na temo »**ZDRAVA PITNA VODA**«. Anketirali so 141 učencev OŠ Ivanjковci. Pri odgovorih so jim pomagali starši.

VPRAŠANJA IN ODGOVORI

1. Koliko tekočine je zdravo popiti v enem dnevu?
 - Več kot polovica učencev je odgovorila, da je zdravo popiti vsaj 2 litra vode na dan.
2. Koliko tekočine spiješ v enem dnevu?
 - Večina učencev je odgovorila, da dnevno spišejo 1 do 2 litra na dan. Le nekaj jih spiše do 3 litre na dan.
3. Kaj piješ?
 - Skoraj vsi so odgovorili, da pišejo vodo. Pišejo tudi sadne sokove, mleko in čaj.
4. Kaj je po vašem mnenju zdravo piti?
 - Skoraj vsi so odgovorili, da je zdravo piti vodo. Nekateri so še dodali, da

je to voda iz trgovin. Pogostejši odgovori so še: mleko, negazirani in nesladkani sadni sokovi.

5. Je voda iz vodovodne pipe zdrava?
 - 75% učencev je odgovorilo, da voda iz vodovodne pipe ni zdrava, saj vsebuje klor, pesticide in druge škodljive ter nezdrave snovi. 16% učencev meni, da je taka voda zdrava, saj je to izvirska voda. 13% učencev se ni odločilo, ali je voda zdrava ali ne.
6. Kakšne so posledice, če popijemo premalo tekočine?
 - Največ učencev je odgovorilo, da dehidriramo ali pa zbolimo. Slabo se počutimo, pade nam koncentracija, pojavijo se bolezni ledvic, ...
7. Se strinjaš s tem, da bi v šoli namestili avtomat z zdravo pitno vodo?
 - Vsi, ki so sodelovali v anketi, so odgovorili, da se strinjajo z namestitvijo avtomata z zdravo pitno vodo.

Avtor: Nina Zelenko
Likovni motiv: Ribica
Likovna tehnika: Praskanka

Deževen dan

Nekje za devetimi gorami in vodami je stala majhna hišica, sama samcata v prelepi dolini Rožnati. V njej so živeli oče, mama in hčerka Marjetica. V dolini ni še nikoli deževalo. Ker je bila dolina posuta z različnimi cveticami in na bregu je sijal sonček, se je zdelo, da smo v raj. Marjetica se je igrala s svojimi ljubkimi mucki. Poimenovala jih je Belko, Črno in Srečko. Bili so pisani in nagajivi. Medtem ko se je Marjetica igrala z njimi, je njena mama kuhala. Oče je odšel v sosednjo vas po časopis. Čeprav se je zdelo kot v raj, se ni dalo kar tako preživeti v samem gozdu.

Prav tedaj, ko se je oče vrnil domov, se je nenadoma pooblačilo. Marjetica je opazovala, kako se je nebeško modro nebo spremenilo v temno in črno. Pričelo je tiho deževati. Dolgo so čakali na ta trenutek. Marjetico so že stari starši naučili pesmico in ji naročili, naj jo zapoje, ko bo prvič videla deževati. Glasi se takole:

Kapljice tiho kapljajo z neba,
močijo drevje, močijo tla,
tiho tečejo z veje na vejo,
rožam in travam ugašajo žejo.
Krilca previdno so skrile čebele,
ptice v svoja gnezda zletele,
zajček pod grmom kožušček si briše,
muca ne gane iz tople se hiše.
Pada in pada in rože zaliva,
cvetlicam dišeče obrazke umiva.
Dežek pohiti, da kmalu bo spet
sonce ogrelo premočeni svet.

Ko je povedala tole pesmico, je zapihal topel, prijeten vetrič, ki ga ne bo nikdar pozabila. Oblaki so se čisto potihoma skrili in odšli svojo pot. Marjetica je bila vesela, ker ni bilo več dežja. Sonce je začelo spet pripekati in dolina je spet oživila. Mama in oče sta se nasmehnila svoji ljubki hčerki in nadaljevala z delom. Marjetica se je spet začela igrati s svojimi mucki. Dolina Rožnata je bila spet polna veselja, radosti ter ljubezni. Pa tudi vi kdaj obiščite to dolino.

Barbara P., 8. razred

Mi smo pa prvošolčki

Smo učenci 1. razreda. Stari smo 6 let. V šoli se veliko igramo, pojemo plešemo in telovadimo. Radi poslušamo pravljice, izdelujemo lutke in se z njimi igramo. Spoznavamo prva števila in jih zapisujemo. Vsak teden obiščemo knjižnico, kjer si izposodimo knjige.

Ob tednu otroka smo želeli šolske dneve preživeti še posebno lepo. Zato smo izdelovali živali in predmete iz jesenskih pridelkov. Pri tem so nam pomagali tudi naši starši, babice in dedki, katere smo povabili, da bi se spoznali in prijetno družili.

Šli smo tudi na Malek. Tam smo si pekli kostanje in se sladkali z njimi.

V šoli pa bomo pripravili tudi nekaj prireditev, na katere bomo povabili tudi Vas, da se boste razvedrili z nami.

Ob novoletnem času naj Vam zaželimo prijetne praznike ter srečno in zdravo novo leto 2005!

Učenci 1. razreda z učiteljico in vzgojiteljico

ZDRAV DUH V ZDRAVEM TELESU

Šport je tudi igra, je pot do zdravja in zabava za tiste, ki v športu uživajo. Otroci športniki si s športom gradijo pot do zrele osebnosti. Učijo se potrpežljivosti, dela, sistematičnosti in vztrajnosti, pa tudi obvladovanja svojih želja in čustev.

Šolska športna tekmovanja

Šolska športna tekmovanja so pomemben in nepogrešljiv del šolske športne vzgoje ter življenja in dela posamezne šole, tudi OŠ Ivanjковci. Zraven splošnega programa in ciljev želimo povečati število aktivnih udeležencev v različnih športnih panogah in povečati število odprtih javnih športnih površin. Že v lanskem letu smo pričeli z odpiranjem šolske telovadnice v času jesenskih in zimskih počitnic.

Šolsko leto je tudi s strani športne vzgoje zelo ciljno naravnano. Udeležili smo se rokometnih, nogometnih in atletskih tekmovanj. 21. 09. 2004 smo izvedli športni dan, kjer smo se pomerili v krosu. Lepo pozno pomladno vreme je vplivalo na organizacijo in nas še dodatno motiviralo k borbenosti in vztrajnosti. Po ogrevanju in ogledu proge smo začeli s tekmovanjem. Ob koncu so najboljši prejeli priznanja.

Ob koncu smo še ugotovili, da je športni dan uspel in vsi smo bili zmagovalci; saj ni pomembno, kdo zmaga, ampak je potrebno sodelovati in ne odnehati.

Renata V., 8. razred

Šolski kros

Ko sem prišla v šolo, so me že vsi čakali v garderobi. Preoblekli smo se in odšli na igrišče. Nekaj časa smo telovadili na travi in igrišču. Potrebovali smo veliko kondicije in dobre volje. Bila sem zelo zadovoljna, saj sem dosegla prvo mesto.

Katja, 2. razred

Avtor: Dalea Jerebič

Likovni motiv: Tekači

Likovna tehnika: Tuš in čopič

FAIR PLAY IN ŠPORT

Na naši šoli skozi celo šolsko leto poteka fair play, pod vodstvom učiteljice Vesne Havlas. Poštena igra bi se glasila dobresedni prevod. Vendar pri nas fair play pomeni veliko več kot poštena igra. Gre za medsebojno spoštovanje, pravično delitev koristi,

preudarnost,
pogum, ...

sočutje,

Vesna H., 8. razred

Tehniški dan

Učenci 2. razreda so izdelovali izdelke iz naravnega materiala.

DOMEN: Ta dan sem se počutil dobro. Na les smo risali z barvami. Narisali smo pikapolonice. Iz koruznice smo izdelali klopotce. Izrezovali smo tudi buče.

KATJA: Izdelovali smo miške, medvedke, polže in pikapolonice. Lepo je bilo, ker smo izdelali toliko različnih izdelkov.

ŠPELA: Počutila sem se dobro, še posebej pri izdelovanju polžev.

ALENA: Uživala sem pri izdelovanju klopotcev in polžev. Lepo je bilo, ko smo na les risali pikapolonice.

DAVID: Ta dan sem izdelal miško, starega gospoda, polža, klopotec in na les sem narisal pikapolonico. S svojimi izdelki sem bil zelo zadovoljen.

OBISKAL NAS JE PISATELJ TONE PARTLJIČ

Branje je najboljše učenje. Branje je pomembno za vse generacije. Ob branju se razvijajo delovne in učne navade, bralne sposobnosti ter razvija se bralna kultura. V ta namen poteka na šoli BRALNA ZNAČKA, ki si prizadeva za geslo

»DOBRO BRATI IN LJUBITI BRATI«.

Učenci na naši šoli radi berejo, saj podatek, da je od 176 učencev osvojili bralno značko 125 učencev, ni zanemarljiv. Osem učencev pa je v šolskem letu 2003/2004 osvojili naziv »ZLATI BRALCI«, saj so bralno značko osvojili vseh osem let.

Za nagrado in vzpodbudo nas je obiskal pisatelj Tone Partljič.

Tone Partljič

Tone Partljič je zelo prijazen starejši gospod.

Pripovedoval nam je zgodbe iz svojega otroštva.

Zapomnila sem si zgodbo o njegovi prvi poroki. Poročil se je s sosedovo deklico, ko je imel 6 let. Izvedeli smo tudi, kako je dobil vzdevek »ZIZEK«. Namreč v sosednji razred je moral pogledati, če je Žižek v šoli. Ker ni vedel izgovoriti črke »Ž«, je rekel »ZIZEK«. Vsi so se mu smejali in prijel se ga je ta vzdevek.

Katharina V., 8. razred

Bralna značka

Na naši šoli vsako leto priredimo zaključno prireditev in podelitev priznanj tistim, ki so osvojili bralno značko. Na podelitev povabimo znanega pisatelja ali pesnika. V šolskem letu 2003/2004 nas je obiskal Tone Partljič, ki nam je prijetno popestril prireditev. Vsi smo ga bili neizmerno veseli. Izvedeli smo, da ni samo pisatelj, ampak tudi politik, kritik, učitelj slovenščine in angleščine ter igralec. Pripovedoval nam je smešne zgodbe iz svojega otroštva in se šalil. Na koncu je vsem podelil priznanja za osvojeno bralno značko. Vsem je bilo v veselje, da smo ga spoznali.

Barbara M., 8. razred

Smeh do solz

V ponedeljek, 10. maja 2004, nas je ob zaključku bralne značke obiskal gospod Tone Partljič. S svojimi smešnimi zgodbicami je naše male nadobudneže nasmejal do solz, čeprav tudi starejši nismo ostali zaprtih ust. Popestril nam je sončno jutro ob humoristično obarvanem vzdušju. Tudi ob podeljevanju priznanj nam je izrekel kakšno smešno besedo. Res smo se nasmejali.

Ivo V., 8. razred

Seveda sem »ZLATA BRALKA«, saj sem vseh osem let brala za bralno značko.

GALERIJA LIKOVNIH DEL

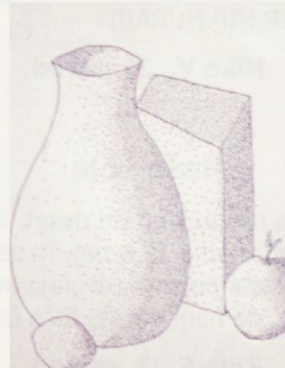
Avtor: Damjana Puklavec
Likovni motiv: Tihožitje
Likovna tehnika: Flomaster

Avtor: Primož Kolarič
Likovni motiv: Hiša
Likovna tehnika: Tempera barve na platno

Avtor: Rebeka Horvat Slavinec
Likovni motiv: Kolovrat
Likovna tehnika: Tempera barve

Avtor: Tadej Plohl
Likovni motiv: Tihožitje
Likovna tehnika: Flomaster

Dela so nastala pri urah likovne vzgoje, likovnega snovanja in Male slikarske šole.
Predstavljamo le košček od velikega mozaika likovnega ustvarjanja.

Mladi modelarji

in maketarji

Delo na terenu, priprava na prvi let

Maketa vodnjaka

KO USTVARJAM JAZ

Učenci radi ustvarjajo na različnih področjih. Mnogi pišejo pesmi in zgodbe, s katerimi potujejo v svet domišljije in sanj. S svojimi ustvarjalnimi deli sodelujejo na literarnih natečajih.

V našem razredu

V razredu se učimo slovenščino, spoznavanje okolja, matematiko, likovno vzgojo, športno in glasbeno vzgojo. Imamo še pravila in še gnojila. Kaj želite, to dobite, in še igrače za »nemarjače« ter pogače za frače. Pri slovenščini se zabavamo, pri matematiki »fušamo«, pri spoznavanju okolja drevesa gledamo, pri likovni vzgoji rišemo in slikamo ter kakšen plakat naredimo, pri telovadbi pa se lovimo, pri glasbi pa vam zaplešemo in zapojemo HIP HIP HURA!!!

Niko V., 3. razred

Naša šola

V naši šoli se učimo šteti do deset. Pike, črte in še kaj, vse mi znamo že sedaj. In za igro je še čas, da pri glasbi pojemo na glas. In glasilke nam vreščijo, da nam hitreje teče čas.

Žiga P., 3. razred

HVALNICA POMLADI

Hvala za lepo sonce, ki sveti,
za lepo rožo, ki cveti,
za lepo šolo, ki drhti,
za lepo obnašanje ljudi.

Nastja K., 7. razred

WIR LERNEN DEUTSCH

MEINE SCHULE

Ich besuche die Grundschule in Ivanjkovci. Ich besuche die 7. Klasse. Mein Lieblingsfächer sind Deutsch, Slowenisch, Englisch und Sport. Ich lerne Deutsch schon zweites Jahr. Ich mag Deutsch sehr, weil ich bei den Reisen nach Deutschland, nach Österreich und in die Schweiz mit den Menschen Deutsch sprechen kann. Ich mag die Schule, weil unsere Lehrer nett sind und es interessant ist.

Žan P., 7. razred

MOJ SVET SKRIVNOSTI IN SANJ

V mojem svetu skrivnosti,
ni veliko norosti,
so le tu in tam,
pa še to iz sanj.

Nimam veliko skrivnosti, ampak te, ki jih imam,
so vredne radosti, mogoče so vredne tudi
zlata,

oh, kako pretiravam, saj niso iz mesa.

Sanj imam pa veliko,
najbolj se spominjam tistih,
ko sem šel v Metliko,
ali pa tiste nevarne,
pa tudi zabavne.

To je moj svet skrivnosti in sanj,
kjer nihče ni bolan,

vsi se veselijo, in le tu in tam storijo
kakšno nepredvidljivo norijo.

V svetu skrivnosti in sanj
ni nikogar, zato si tam,
žal, vedno sam.

Za konec naj vam še povem,
da vse, kar izvem,
le prijatelju povem.

Ivo V., 8. razred

Med 76 sodelujočimi mladimi pesniki na natečaju za Župančičevo frulico se je učenec **Ivo Veber uvrstil na 2. mesto**. Nagrajen pa je bil tudi na natečaju za »ZDRAVO ŽIVLJENJE«.

Narobe šola

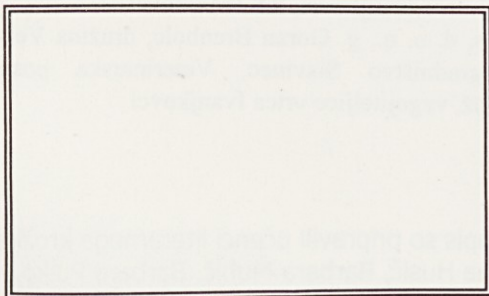
Če tabla na učiteljico piše,
 če učiteljica tablo briše.
 Če radio učence zvije,
 če tabla učence zbije.
 Če učiteljico voda pije,
 če preproga učenca zvije.
 Če radirka tablo briše,
 če svinčnik na radirko piše.

**Nataša Žalar, Kristjan Rubin, Tomaž
 Novak in Miha Šek, 4. razred**

UGANI, KDO SEM, in me nariši

Prednje noge so kratke, zadnje pa dolge in
 močne. Premika se tako, da skače. Z debelim
 repom lovi ravnotežje. Prehranjuje se s travo
 in z listi dreves. Mladič se skriva v vreči.

Teja N., 3. razred

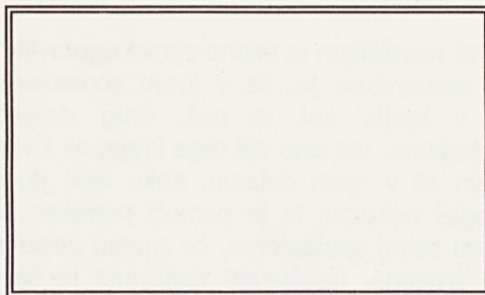
To žival vidimo v živalskem vrtu. Rada pleza po
 drevesih in je podobna človeku. Rada je
 banane in živi v Afriki. Rada dela norčije.

Eva I., 3. razred

Narobe šola

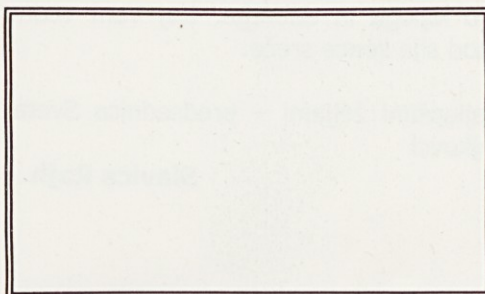
Tončka si od Mihca prepisuje,
 a učiteljica je ne kaznuje.
 Če bi omara na mizi stala,
 bi miza na stolu ležala.
 Če bi se knjiga učila,
 bi torba Mihca nosila.
 Če bi miza po tabli pisala,
 bi Teja mize počekala.
 Maja, Marko se lovita,
 po narobe šoli drvita in kričita.

**Urška Vočanec, Mateja Brenholc, Tilen
 Vočanec in Blaž Mulej, 4. razred**

Čez dan se skriva, ob mraku pa gre na lov.
 Hrani se z žuželkami, deževniki, polži in pajki.
 Ob nevarnosti se zvije v klopčič, in s tem
 zavaruje trebuh.

**Vincent M., 3.
 razred**

SE SPRAŠUJETE OD KOD IME PALMA

Fran Ksaver Meško je naš rojak in ima častno mesto med slovenskimi besednimi umetniki. S svojo življenjsko potjo, s svojo ljubeznijo do vsega dobrega in resničnega ter lepega, s svojim poniznim in zvestim služenjem, s svojimi deli, s svojo lepo slovensko besedo bo ta mož utrjeval korenine našega narodnega drevesa in njegovo vsestransko rast tudi v prihodnosti. Ljubil je našo deželo, čudovito kakor iz lepih sanj, ljubil vitke topole – »PALME« jim pravi ljudstvo ...

Spoštovani!

Večkrat razmišljam in vedno znova ugotavljam, kako pomembno je, če v kraju sodelujemo, kajti v kraju, kot je naš, drug drugega potrebujemo. Vsi smo del tega kraja, ali živimo v njem ali v njem delamo. Kako lepo je, če pomagaš nekomu, ki je pomoči potreben, če se med seboj spoštujemo, če znamo poslušati drug drugega, upoštevati različnost in še bi lahko naštevala. Lepše bo nam in drugim, če bomo tudi sami k temu kaj pripomogli. V ta razmišljanja so me med drugim vodile tudi besede Toneta Pavčka iz Pesmi o zvezdah:

*»Vsak človek je zase svet,
čuden, svetel in lep kot zvezda na nebu ...
Vsak tiho zori počasi in z leti« ...*

Tudi Vi se vsaj za trenutek z mislimi ustavite ob teh verzih.

Bliža se konec leta, in s tem tudi začetek novega. Naj Vam leto, ki prihaja, resnično prinese vsem, od najmlajših do najstarejših, veliko lepega in dobrega. Naj Vam vedno in povsod sije sonce sreče.

Z najlepšimi željami – predsednica Sveta KS Ivanjkovci

Slavica Rajh

TEKOČE VZDRŽEVANJE:

- garderobne omarice za del drugega in tretjega triletja;
- zamenjava radiatorjev v naravoslovni in matematični učilnici ter učilnici za slovenščino.

Zahvaljujemo se Občini Ormož, kot ustanoviteljici, za financiranje le-tega.

RAZPIS SPONZORSKE AKCIJE

- 5 armatur VivAqua – ARMAL ZA ZDRAVO PITNO VODO V SLOVENSKIH ŠOLAH.

Na razpisu sponzorske akcije, s katerim Mariborska livarna želi vzpodbuditi slovenske šole k aktivnostim, ki bodo obveščale naše najmlajše in širšo okolje o pomenu zdrave pitne vode, je komisija izbrala tudi našo šolo.

PRI IZDAJI ŠOLSKEGA ČASOPISA SO POMAGALI

Sadjarstvo Ivanjkovci, KS Ivanjkovci,
Kotas, d. o. o., g. Goran Brenholc, družina Veber,
Vinogradništvo Slavinec, Veterinarska postaja
Ormož, vzgojiteljice vrta Ivanjkovci

Časopis so pripravili učenci literarnega krožka:
Vesna Husič, Barbara Muhič, Barbara Pulko,
Sabina Pintarič, Lea Rajh, Renata Vajda, Ivo
Veber in Mišel Brenholc

Mentorica literarnega krožka: Brigita Zavec

Računalniška obdelava in oblikovanje: Mojca
Gula in Andrej Primužič

Organizacijski vodja: ravnateljica Nada Pignar

Tisk: Tiskarna in založba Senčar, s.p. Ptuj

Naklada: 300 izvodov